

under Overveielse, om ikke Indførelsen af saadanne Forholdstalsvalg efter større Kredse i Virkeligheden vilde give Folkethinget større politisk Indflydelse, større politisk Ansæelse og dermed større politisk Magt, end det har for Diebliffet. For Diebliffet er jo Forholdet f. Ex. i den Provinds, jeg har den Ære at repræsentere, det, at der findes 4—5 Folke-tingsmænd af Høire og Resten af Venstre, men Enhver, som kender Forholdene derovre, vil vide, at det er et aldeles usandt Billede af Forholdene i Bælgerbefolkningen. Der er ikke Tvivl om, at Høirevelgernes Antal i Sylland udgjør et langt større Procentforhold end det, som er udtrykt nu for Tiden blandt Folkethingets Medlemmer. Det er da min Mening, at selv om Venstres Majoritet i det andet Thing skulde blive indskrænket ved Indførelsen af Forholdstalsvalgmaaden i større Kredse — hvorved dog maa erindres, at der er andre Egne i Landet, hvor Venstre vilde vinde derved —, saa vil et Venstreflertal, som er valgt efter Forholdstalsvalgmaaden, efter min Opfattelse staa med en ganske anden moralisk Kraft og moralisk Indflydelse, fordi det kunde siges virkelig at repræsentere en Majoritet, som svarer til Bælgerernes Tal, medens det nu for Enhver, som kender Forholdene, staar klart, at den store Majoritet, som Venstre har i det andet Thing, ikke svarer til det virkelige Forhold ude i Bælgerbefolkningen. Fremdeles mener jeg rigtignok, at naar der skal være Tale om at røre ved den bestaaende Ordning, saa maa vel det, som først skulde gøres, være at forandre det Forhold, som ligefrem strider mod Grundlovens Bud, og det kan efter min Mening ikke være berettiget at gjøre Forandringer, som ikke ere forefrevne i Grundloven, før de foretages, som ere forefrevne. Naar det staar saaledes, at vi her i Thinget — ja jeg kan jo ikke sige „vi“, da jeg ikke har haft Sæde saalænge i dette Thing — men at altsaa dette Thing aldrig har faaet oversendt til Behandling de Forslag, som have været fremme i det andet Thing angaaende en Udvidelse eller Forøgelse af Folkethingsvalgtredsens Antal, saa kan jeg ikke se, at man kan forlange af os, og ikke indse, at vi kunne gaa ind paa nu at fremme dette Forslag, end sige føre det endelig frem, uden at forlange, at det Andet tillige bliver gjort. Min Mening er ingenlunde den, at jeg er en Modstander af den hemmelige Afstemning, tværtimod, jeg har den Anskuelse, at enhver Borger skal kunne faae Leilighed til frit at udøve sin Valgret, og jeg vil gaa videre og sige, at Bælgerne skulle have den fulde Ret, som tilkommer dem, og derfor vil jeg have Forholdstalsvalgmaaden. Dette ønsker jeg,

fordi jeg ønsker, at Enhver skal komme til frit at udøve sin Valgret. Derfor er jeg en principiel Tilhænger af dette Lovforslag, men saaledes som Sagen staar for Diebliffet, kan den ikke fremmes, uden at vi fra vor Side maa forlange, at der følger noget Mere med. Jeg haaber imidlertid, at denne Sag maa blive Gjenstand for en nøie Overveielse.

Bloug: Den ærede Landsthingsmand for 11te Kredss (Th. Nielsen), som tidligere har havt Ordet, syntes at nære en meget varm Sympathi for hemmelig Afstemning og mente, at det ved den skulde frembringes store Fordele i Henseende til Befrielse for Valgtryk. Det tror jeg slet ikke. Af Princip er jeg for offentlig Afstemning. Jeg vil indrømme, at det kan have nogen Indflydelse paa min Mening derom, at jeg aldrig nogensinde har været Bidne til Valgtryk. Derimod har jeg hørt Meget derom ligesom den ærede Taler, og jeg skal billig indrømme, at Menneskene jo ikke ere saa gode, som de burde være. Jeg tvivler ikke om, at mange af de Exempler, man har fortalt mig, ogsaa virkelig ere foregaaede, eller om, at der paa ikke saa Steder øves Valgtryk saa af den One og saa af den Anden, jeg vil heller ikke, lige saa lidt som det ærede Medlem, tillægge et enkelt Parti Skylden. Jeg veed saare godt, at der findes braadne Kar i alle Lande ogsaa i alle Partier. Det forekommer mig alligevel, at der er noget Uværdigt i, at man ikke skulde være sin Mening bekendt. Naar jeg derfor skulde gaa ind paa hemmelig Afstemning, vilde jeg kun gjøre det som et Offer for derved at naae noget Bedre i andre Henseender. Jeg vil altsaa gaa ind paa en Valgmaade, hvortil den hemmelige Afstemning naturligt hører, og forlade den Valgmaade, vi nu have, baade af den Grund, at denne har sine store Mangler, og at den slet ikke passer til Folkets Natur. Jeg paa- staar, at Raaringen, Stillingen, den offentlige Fremstillen og Afstemningen paa Torvet er Noget, som aldeles ikke har passet for os Danske. Det var en Feiltagelse, naar man antog det i 1849. Følgen af denne Valgmaade har været, at mange af de bedste Folk aldrig nogensinde have været tilbøjelige til at stille sig eller træde ind i Rigsdagen, fordi de ikke vilde underkaste sig det at staa paa en Valgtribune, maaske komme lidt uheldigt fra en Tale og saa blive haaned og udlete af andre af de Tilstedeværende; thi enhver Tilstedeværende har jo Lov til ved at stille nærgaaende Interpellationer at bringe Publikum til at le. Det er en meget uheldig Valgmaade, vi have, og vil man opgive den og gaa over til en bedre,